

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 54. Ego palam locutus sum mundo. v. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

perlinebat ad honorem Dei, ut eius doctrina cœlestis nequaquam ut
& fama dehonoreretur; dabat nobis exemplum bonum, ut libere & con-
stanter responderemus, cum Domini honorem polceret, sicut ipse. nam-
que in hoc uacis est & ad hoc uenit in mundum, ut testimonium perhibe-
ret ueritatis, ad distinctionem dogmatum, quorum alia falsa ut hæreses,
alia solummodo uerisimilia uti Philosophorum placita. Isti enim com-
miserunt ueritatem Dei in mendacium, & hi in cogitationibus suis er-
raverunt.

A G ergo auditor Christi, & Christum professi, ueraces simus, ut hinc
Christi discipulos nos esse quislibet agnoscat, maxime qui Christi per-
sonam in suggestu vel altari sustinemus; ne dicatur de nobis quod Osee
4. Deus conqueritur: non est ueritas in terra, maledictum & mendacium uen-
derunt: & apud Isaiam: Concepimus & locuti sumus de corde uerba mendacii, ne-
quandem etiam uerificetur in nobis, perdes omnes qui loquuntur mendacium.

9. 54. Ego palam locutus sum mundo. v. 20.

Videmus initium responsionis à Christo reddita Annano Pontifici
æquo, uti dictum est, viro, & informato iam ante per S. Ioannem. Hoc igitur
dicit: Non in secreto, quæ spectabant ad salutem credentium, & con-
uersionem animarum, quæque fidei, & morum erant: sed aperte, in tem-
plis, in synagogis, in castellis, & villis circumiens, in montibus & uallibus
mari terraque, millibus & millibus, me audientibus, locutus sum uerita-
tem, ut omnes possent habere scientiam salutis; manifestavi me ipsum esse
uerum Dei filium, à patre missum, ut omnes qui crederent in me haberent
vitam æternam.

Domine video quod bonum signum sit & proba nota rectitudinis, si
quis palam & publicè dicat, quod in secreto tractat, quando id ad pu-
blicam rem spectat, nam privata quæque euulgare est dementia. Idcirco
ego odi & detestor eos, qui apud superiores suos, apud Episcopos, in con-
cilio œcumenico suam doctrinam profiteri & sese sistere non audent, nec
ausi fuerunt nisi ingentibus salu conductis literis, à Regibus & Principi-
bus essent communiti, uti Lutherus, & Calvinus & omnes hæresiarum fe-
cerunt. Non sic Catholicis orbem pervadunt sine talibus literis, palam pro-
fidentur & profiteri audent doctrinam Pontificiam, impletur in eis hodie
que Isaiæ uaticinium: *supra montem excelsum ascende tu qui euangelizas, non
exalta in fortitudine uocem tuam, qui euangelizas Hierusalem: non eget firmis,
non eget dissimulatione, non eget fallaciis Christiana sapientia, Quod
ad hoc.*

adhuc te latet, si nunquam ad Catholicum Prædicatorem Dani, Sueci, Finni, Lappones, Angli, Scoti, Livones, Pruteni, Pomeraniq; audiendum neque in templo, neque in synagoga accedere potuistis, interrogate quare Christina Regina vobis nota inter vos educata facta est Catholica, ipsa audivit in sapientia tua susurros divinos, illa palam annuntiat facto suo vobis non ignoto, quod impedimini audire verbo. excusare vos iam non potestis, ab auditione vocis, quæ exivit in totam Europam.

S. 55. Ego semper docui in Synagoga, v. 20.

Synagoga erat schola Iudæorum, in qua docebatur lex, explicabantur, Moysis & Prophetarum oracula legebantur, disputabant Doctores ad eruendam veritatem legis divinæ. & ad scholas tales sæpe sæpius intrabat Iesus Doctor Doctorum, disputabat cum aliis Doctoribus, explicabat etiam Moysen & Prophetas cum gaudio audientium, ita ut mirarentur omnes de sublimi & tum apertâ interpretatione eius, & quia semper se docuisse fateretur Iesus in Synagoga id est conventu plurimum publico, colligere possimus nunquam otiosum fuisse à doctrina sive in moribus, sive vita, sive loquela; sed semper occupatum in quærenda salute hominum, non secularibus se immiscuisse negotiis, sed spiritualibus semper, ad doctrinam totius Cleri & ordinum religiosorum.

Loquia tua Domine, sunt eloquia casta plusquam argentum igne examinatum, & ideo schola, ubi loqueris ad cor Hierusalem, sponsæ tuæ non habet maculam, neque rugam, sed nive candidior & luce clarior est. Propter quod discipuli tui qui in toto corde exquirunt te, fiunt etiam nive candidiores, & lucidissimo saphiro pulchriores, non enim admittunt impuritates filiorum Adæ, quæ solent inveniri in scholis hominum, qui dereliquerunt te. Tu quippe fili Dei candores lucis æternæ, & speculum sine macula; & propterea qui frequentant scholam sanctæ eruditionis tuæ, similes fiunt exemplari suo, & quidquid impurum est fortissime repellunt, sed ò puritas infinita quam intolerabiles lordes inventiuntur in scholis hominum, qui non curant scire & diligere te, quam turpis licentia vitæ crescit una cum disciplinis hominum, quæ discuntur, ad quærendum panem mortalis vitæ! non loquor tantummodo Domine de infidelibus quibus non illuxit veritas tua, sed de iis etiam, qui crediderunt in te Deum, & redemptorem suum, quorum pars magna non magis sequitur te, quam si in te non credidisset. Discunt quidam Iurisprudentiam semper imprudentes, discunt medicinam semper infirmi, discunt Theologiam Scholasticam semper aridi & frigidi, Huius tanti mali ratio est, quia oderunt ca-